

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXIV.

Celovec, 13. avgusta 1915.

Št. 54.

Za Varšavo in Ivangorodom: Lomža.

Naše čete so dne 4. avgusta vkorakale v Ivangorod, dan pozneje pa so Bavarci od armade princa Leopolda bavarskega zasedli Varšavo, glavno mesto ruske Poljske, ki šteje skoro dva milijona prebivalcev. Ta čin zveznih armad je velepomemben. Varšava je trdnjava prve vrste, menda najboljše ruska trdnjava, in vendar je Rusi niti resno niso branili; ko so bili vrženi iz zunanje in notranje utrdbene črte, so se umaknili čez Vislo v predmestje Prago. Odtam so potem močno obstreljevali notranjost Varšave z artiljerijo in pehoto. Nemško uradno poročilo pravi: „Zdi se, da so Rusi vzeli posebno na piko staro poljsko kraljevo palačo. Če torej Rusi trdijo, da so zapustili Varšavo, da ne bi to zgodovinsko mesto trpelo škode, je to le dober ali slab izgovor. Uradno poročilo od 9. t. m. pove, da so Nemci zasedli tudi že vzhodno predmestje Prago in da prodirajo naprej proti vzhodu. V Varšavi so ujeli nekaj tisoč mož.“

S padcem Varšave in Ivangoroda je usoda ruske bojne črte ob Visli zapечатena. Rusi držijo še sicer severozapadno od Varšave trdnjavo Nowo-Georgiewsk, pa če so se morali umakniti iz Varšave, se bodo morali tudi iz Nowo-Georgiewskega ali pa se bodo dali obkoliti in oblegati. Na celi ostali bojni črti so se pa Rusi umaknili naprej proti vzhodu, zasledovani od avstro-ogrskih in nemških čet, ki so že 8. avg. prekoračili veliko cesto Varšava-Lublin med Garwolinom (južnovzhodno od Ivangoroda) in železniško progo Ivangorod-Lukow. Vzhodno od Varšave pa so Bavarci došli blizu do ceste Stanislav-Novominsk. Čete generala pl. Kövessa so pridobile ozemlje južnovzhodno od Zelechova, ki leži kakih 20 km severno od Ivangoroda. Njim so se pridružili deli armade nadvojvode Jožefa Ferdinanda, ki so prekoračile spodnji Wieprz, ki se pri Ivangorodu staka v Vislo. Tudi pri Kocku je na več krajih prekoračen Wieprz. Na bojni črti naprej tja do Buga so zvezne čete zavzele celo vrsto postojank sovražnih zadnjih čet. Sicer je ob Bugu in Zloti Lipi položaj neizpremenjen. Pri Czernelici, na južnem bregu Dnjestra so se notranjeavstrijski in primorski armadni in domobranski polki polastili postojanke, podobne obmostni utrdbi, ki so jo Rusi dosedaj trdovratno držali. Sovražnik je bežal čez reko in pustil 22 oficirjev in 2800 mož kot ujetnike ter 6 strojnih pušk, veliko vozov in vojnega materijala.

Na črti reke Narew na severu so čete od armade generala pl. Scholza prodrle 9. t. m. popoldne utrdbeno črto pri Lomži, zavzele v naskoku utrdbo 4 in se 10. t. m. ob jutranji zori polastile trdnjave. Južno od Lomže so prekoračili Nemci v boju cesto v Ostrov, ki ga drže še Rusi. Od 7. do 10. avgusta je bilo ujetih 423 ruskih oficirjev in 10.100 mož.

Italijansko bojišče.

S koroškega bojnega ozemlja slišimo, da je bilo zadnje dni na obeh straneh delovanje artiljerije živahnije. Mestoma so Italijani razvili tudi živahnije delovanje infanterije, ki pa se je povsod končalo z neuspehi za sovražnika. Povodom padca Varšave je tudi utrdba Henzel razvila cesarsko zastavo in salutirala s 24 ostrimi streli proti sovražniku.

Pred našimi postojankami na Bladnerjevem prelazu je sovražnik pustil 100 mrtvih.

Dne 8. avg. so Lahi južni del doberdobske planote hudo obstreljevali. Naša artiljerija je odgovarjala z uspehom. Tudi pri Plaveh je artiljerija živahnije delovala. Poizkus slabotne so-

vražne pehote, vdreti v našo postojanko pri Zagori, se je ponesrečil.

Tudi naslednji dan so se nadaljevali vsakdanji topovski boji na južnozpadni fronti; pri Gorici in Plaveh so postajali večasi precej hudi. Trije italijanski napadi proti delu doberdobske planote, ki je pomaknjen naprej proti zapadu, in en sovražni sunek pri Zagori (južno od Plav) so bili odbiti. Sicer se ni kaj pomembnega zgodilo.

Raznoterosti iz vojne.

Italijanski podmorski čoln in zrakoplov uničena.

Kakor se uradno razglša, je dne 5. avgusta eden naših podmorskih čolnov potopil pri Pelagužu neki italijanski podmorski čoln, tipa Nautilus. Menda je to prvi slučaj v celi vojni, da je podmorski čoln uspešno napadel svojega sovražnega tovariša. Italijanska zračna ladja B „Citta di Jessi“ je bila o polnoči od 5. na 6. avgusta pri poizkusu, leteti čez lukó v Pulju, s šrapneli sestreljena v morje, predno je mogla napraviti kako škodo. Vse moštvo, 3 oficirji, 1 strojnik in 2 vojaka so ujeti, zračna ladja je bila prenešana v Pulj.

Arhangelsk zaprt.

„Courant“ poroča: Ker so se pokazali sovražni podmorski čolni, so arhangelsko pristanišče zaprli. Prevozi municije v Arhangelsk so zaenkrat ustavljeni.

Pred srbsko ofenzivo?

„Gr. Tagbl.“ poroča iz Jassyja: Vdova po ruskem poslaniku Hartwigu, ki je vrhovna predstojnica srbskega „Rdečega križa“, se je odpeljala v Petrograd. Gospa Hartwigova se je izjavila na potu, da gre v rusko prestolnico po sanitetna sredstva, ker se naliha srbska armada pred novimi akcijami.

Junaški Dalmatinci,

ki se boré pod poveljstvom majorja Turudija, so bili že v 36 težkih bojih.

Neka stotnija Dalmatincev je dobila naskok 3000 K za laške puške. Za vsako puško dobé 5 K („Slovenec“). Hrvatje so tudi prvi ugrabili Lahom eno zastavo in so za to dobili razpisano nagrado 10.000 K.

Rusi o izpraznitvi Varšave.

„Berliner Tageblatt“ priobčuje: Petrograd, 6. avgusta. Generalni štab generalissima naznanja: V sled razmer splošnega položaja so dobile naše čete zapadno od Varšave povelje, da gredo nazaj na desni breg Visle. Po došlem poročilu se je to povelje izvedlo. Čete, ki so krile Varšavo, so šle 5. avgusta ob 5. uri zjutraj, ne da bi jih sovražnik napadel, nazaj na določeno jim fronto, potem ko so za seboj razstrelile vse mostove čez Vislo.

Položaj naših vojnih ujetnikov v Srbiji.

Dunaj, 9. avg. Mednarodna komisija, ki je dobila nalog, da poroča, kako gre našim vojnim ujetnikom v Srbiji, in ki je bila sestavljena iz poslanika Združenih držav v Bukarešti, mistra Charla Vpicka, španskega vojaškega atašēja v Nišu, podpolkovnika v ženijskem koru, Arturja Sola, in švicarskega sanitetnega stotnika dr. Bilanda, se je po štiritedenskem bivanju v Srbiji povrnila. Komisija je obiskala večji del bivališč naših vojnih ujetnikov in je imela priložnost, govoriti z mnogoterimi ujetniki. Iz poročila je posneti razvese-

ljiva vest, da se je položaj naših vojnih ujetnikov v Srbiji glede ravnanja, hrane in zdravstvenih razmer precej izboljšal, četudi še niso nastale povsod razmere, kakor jih želimo za naše vojne ujetnike.

Italijansko uradno poročilo.

Rim, 7. avgusta. Uradno poročilo z dne 6. avgusta: Na celi fronti se po došlih poročilih ni zgodilo nič posebnega. Vendar smo mogli na Krasu nekoliko napredovati. Ujeli smo 160 mož, med njimi enega oficirja. V pretekli noči je bombardiral eden naših vodljivih zrakoplovov sovražni tabor okoli Doberdobskega jezera. Artiljerija ga je obstreljevala, ali vrnil se je nepoškodovan. Drugi vodljivi zrakoplov je bombardiral jako uspešno železno stekališče Občine; ko se je vračal, ga je napadel avstrijski hidroplan in vrgel nanj z vrha dol tri vžigalne bombe. Posrečilo se je vodljivemu zrakoplovu, pognati letalo v beg. Vrnil se je nepoškodovan v naše črte. Cadorna.

Rusko uradno poročilo.

Ruski generalni štab poroča 4. avgusta: V zadnjih treh dneh se je sovražnik neizmerno prizadeval, da nas prepodi iz narevskega odseka med Ostrolenko in Lomžo. V okolici Jedwabna nadaljuje sovražnik boj v strelnih jarkih. Pri razstreljavanju min smo bili vedno v premoči. Na fronti Pissa-Szkwa nas je napadla sovražna armada, potem ko je prej proti nam poslala v boj iz Francije došla ojačenja. Nemci so se v tem odseku popolnoma ponesrečili, kajti sovražnik je potreboval en teden, da preženo iz vasi Serwatki naš polk, ki je tvoril zadnjo stražo, dočim se je boj za posest prehoda čez Narev pri Novogrodu že pričel. Pri izlivu Szkwe se je posrečilo sovražniku, priti na naše obrežje, dočim smo z uspehom preprečili, da bi sovražnik pripeljal svojo artiljerijo čez Narev. Z bajoneti smo uničili sovražne čete, ki jih ni varovala artiljerija. Ti ponesrečeni poskusi so prisilili sovražnika, da je odpoklical iz tega odseka iz Francije došla ojačenja ter jih poslati v okrepitev skupine pri Rožanu, ki se je hitreje gibala. Ta četa je dobila velike okrepitve, ki so tudi prišle z levega obrežja Visle. Medtem je onemogočila reka Oze vse poskuse, prodreti proti vzhodu. Nato je sovražnik izpremenil smer svojih napadov. Dočim se je na fronti med Narevom in reko Oze vzdržal, si je zelo prizadeval, da prodre v severovzhodni smeri, v okolici Ostrolenko. Med tridnevni boj je sovražnik večkrat naskočil naše jarke z velikimi infanterijskimi masami. Sovražnik, ki je utrpel težke izgube, je prodrle dve do tri vrste naprej. Dne 2. avgusta so videli naše čete pri nekem izmed najljutejših napadov, ki smo ga odbili, da je sovražna artiljerija nastopala proti lastni odbiti infanteriji, da jo prisili k novemu napadu. Tu so bile nemške izgube zelo velike. Na južnem bojnem odseku se je vršil boj pri vasi Pokšivnici. Sovražnik je zbral veliko maso infanterije, da pride skozi dolino reke Oze. Naša artiljerija je v kali onemogočila napad. Prisilila je Nemce v tej okolici, da so se umaknili. Naše izgube so zelo velike, toda naše čete se tu hrabro upirajo sovražnemu namenu, iz narevske črte dati težak udarec v hrbet ruskim armadam, ki v dolini Wieprza zadržujejo ofenzivo generalfeldmaršala pl. Mackensena.

Žalost v ruskem državnem zboru.

Petrograd, 6. avg. (Poročilo petrograjske brzovjavne agenture.) V začetku včerajšnje seje državnega zbora je predsednik Kulomšin podelil besedo članu državnega zbora grofu Bobrinskemu.

Ta je rekel: Ko je danes Varšava prišla v roke sovražnika, državni zbor ne more molčati. Upognemo se pred božjo voljo in zajemamo moč iz zavesti, da je domovina poznala že več preizkušenj in da čim večja je bol naše duše, tem večja je naša želja, da se vojskujemo naprej do cilja. Porok zmage je duh in nepremagljiva volja edine Rusije. Do tal se pripognemo pred bolečino naših poljskih tovarišev. Korajža, bratje! Trpite še nekaj časa; dan zmage bo prišel tudi za vas. Objokujmo izgubo poljske prestolnice, sestre Rusije. Pa Rusija ne pravi „z Bogom, Varšava“ ampak „na svidenje!“

Predsednik se je popolnoma pridružil tem izjavam bolelosti, nakar je poljski član državnega zbora, Šebeko, tako-le odgovoril: Ginjen stopam na oder. Sedanji dogodek se tako tiče naše domovine in nas vseh, ki smo Poljaki, da bi bilo treba železnih živcev, da bi mogli preboleti od Previdnosti poslano bol. Nekaj dni preje so me globoko ganile izjave dume k žalosti Poljske. Poljaki ji bomo vedno ohranili neizbrisljiv spomin. Danes se nam je z govorniškega odra visoke zbornice izrazila globoka in bratska simpatija ruskega naroda za Poljake v njihovi nesreči. Pa sredi nesreče se spominjamo okoliščine, da nas je na tej zemlji dolga vrsta zgodovinskih dogodkov napravila nedeljiv poljski narod z izrazitim slovanskim tipom. Železna veriga veže sedanji rod z grobovi preteklosti in zmagami v bodočnosti. V imenu te boljše bodočnosti vas prosim, da mi dovolite, da slovesno tu izjavim, da poljski narod ni tlačjen, ampak svoboden, da ni utrujen in ne hlapčuje, ampak da je močan. Ker ima mogočno narodno življensko silo in se zaveda, da bo zavzel na dostojen način svoj prostor v družini Slovanov, se bo z vami do zadnjega diha bojeval in nikdar ne bo izdal zastave slovanstva. (Odobravanje.) Predsednik zakliče: „Živel poljski narod!“ (Splošno odobravanje.)

Podučilo

o prometu z žitom in mlinskimi izdelki na podstavi tačasno veljajočih predpisov.

Za kmetovalce in mlinarje.

I. Za kmetovalce.

Zasega.

1. Pšenica, pira, rž, napolica, ječmen, ajda, oves in koruza vsake vrste so zaseženi v prid državi.

2. Kmetovalec torej ne sme — ne glede na izjeme, ki sledijo spodaj — nikakor razpolagati s svojim žitom, zlasti ga nikomur drugemu prodati nego vojnemu prometnemu zavodu za žito (V. P. Z. Ž.).

3. Kmetovalec je dolžen svoje žito požeti (spraviti), ga omlatiti (koruzo robkati) in ga hraniti v takem stanju, da je sposobno za mletje.

Izjeme.

- Kmetovalec pa sme od svojega žita
 - za svojo lastno potrebo in za potrebo pripadnikov svojega gospodarstva in tistih delavcev, katerim grede prosta hrana in mlinski izdelki za mezdo, porabiti na dan 400 g žita za osebo;
 - za setev potrebno žito, čigar množino naj določi politično okrajno glavarstvo, porabiti za seme;
 - izvirno semenje v plombiranih vrečah neposrednje prodati, ako ga je kakor gojitelju semena poljedelski minister pooblastil za to in imenoval vojnemu prometnemu zavodu za žito, nadalje prvo dodatno setev plemenskih vrst in pripoznanega semenja prodati, toda le po vojnem prometnem zavodu za žito, in sicer kupcem, ki jih je imenoval temu zavodu;
 - oves, ječmen, otrobe in pri mlačvi odpadajoče, za mletje nesposobno žito (ki se pa sme dobivati le do 5%) in novo koruzo pokladati, in sicer ovsu 1 kg za konja en dan, ječmena svojega pridelka do 1/4 tiste množine, ki ostane po odbitku tega, kar potrebuje za seme. Otrobe v celi množini, ki se je dobila iz njegovega žita, določenega za lastno potrebo in semletega zanj, in razen tega tiste otrobe, ki jih dobiva po vojnem prometnem zavodu za žito; pri tem ima pravico do polovice tistih otrobov, ki ustrezajo po predpisih za semlevanje žitu, oddanemu vojnemu prometnemu zavodu za žito. Novo koruzo brez omejitve.
 - do 1. dne septembra 1915. l. porabljati za osebe, ki imajo opraviti neposrednje s spravljanjem pridelkov, 500 g žita za osebo na dan.

Prodaja žita.

5. Kmetovalec je dolžen ostalo žito prodati vojnemu prometnemu zavodu za žito. Skupljevanci vojnega prometnega zavoda bodo imeli za skupljevanje izkaznico političnega okrajnega oblastva in žito se sme prodati le tem osebam, ki imajo izkaznico.

6. Vojni prometni zavod za žito je dolžen kupiti žito, ako ga ponudi kmetovalec v stanju sposobnem za mletje.

Cene.

7. Pšenica ali pira: 34 K; rž: 28 K; pivovarski ječmen: 28 K; ječmen za krmo: 26 K; oves: 26 K. Ako se vzame pšenica pred 16. dnem septembra 1915. l., rž pred 16. dnem avgusta 1915. l. ali oves pred 1. dnem oktobra 1915. l., se plačujejo h gorenjim cenam naslednji prikladi: za pšenico do 31. dne julija 1915. l.: 4 K; od 1. dne avgusta do 15. dne avgusta 1915. l.: 3 K; od 16. dne avgusta do 31. dne avgusta 1915. l.: 2 K in od 1. dne septembra do 15. dne septembra 1915. l.: 1 K. Za rž do 31. dne julija 1915. l.: 2 K; od 1. dne avgusta do 15. dne avgusta 1915. l.: 1 K. Za oves do 30. dne septembra 1915. l.: 1 K.

8. Cene ter prikladi se umevajo za metrski stot od postaje, kjer se naklada, ako je pa mlin ali skladišče bližje, od mlina ali skladišča.

9. Kupnino je treba plačati v gotovini, kadar se vzame blago. Ako pa vojni prometni zavod za žito ne vzame žita takoj, kadar sklene kup, mora dati plačilo na račun do višine 50 odstotkov kupnine in plačati ostanek tedaj, kadar vzame žito.

10. Ako se kmetovalec brani prodati žito, mora odločiti politično okrajno oblastvo, ali se upravičeno brani ali ne. Ako ni upravičeno, da se brani, mora politično okrajno oblastvo lastnika pozvati, naj preda žito. Ako kmetovalec kljub temu pozivu odreče prodajo, se izvrši prodaja prisilno za 10 odstotkov pod najvišjo ceno.

11. Prikladi se plačajo le tedaj, ako se je žito dejansko izročilo na nakladno postajo, mlinu ali skladišču, ki ga je določil V. P. Z. Ž., prikladi torej ne veljajo, dokler je žito, če tudi se je kupilo, še v hrambi prodajalca.

Prestopki.

Z ozirom na stroga kazenska določila (zapor do enega leta in denarna kazen do 20.000 K) se mora najziveje svariti pred vsakim prestopkom obstoječih predpisov.

II. Za mlinarje.

1. Mlinar je dolžen semlevati žito, ki mu ga je izročil vojni prometni zavod za žito, natančno po navodilih zavoda (podružnice) ali tistih, ki imajo od njega naročilo.

2. Mlinar, ki melje za plačilo, sme semleti le žito, ki mu ga je izročil kmetovalec, da založi svojo lastno potrebščino, in mora pisati knjigo zabeležnice, iz katere morajo biti razvidni ime in stanovišče posestnika žita za mletje, vrsta in množina tega žita, iz tega žita dobljeni mlinski izdelki in dan, katerega se izroči. Žito se ne sme sprejemati mesto meljarine. Tudi se za izročeno žito ne sme zmenjati gotova moka.

3. Drugi mlinarji smejo mleti le žito, ki ga jim je odkazalo oblastvo, V. P. Z. Ž. (podružnica) ali tisti, ki jim je to naročil V. P. Z. Ž. in ki imajo izkaznico, drugega žita pa ne in oblastvo jih lahko prisili, da pišejo knjige zabeležnice po vzorcu, ki ga predpiše to oblastvo. Drobiti pa smejo tudi žito, ki ga je kmetovalec oddal za lastne namene krmjenja.

4. Tistim mlinom, ki so z V. P. Z. Ž. v trajnem pogodbenem razmerju, odkazujejo žito v semlevanje podružnica V. P. Z. Ž. ali tisti, ki imajo naročilo od njega (pogodbeni mlini).

5. Tistim mlinom, ki niso v takem pogodbenem razmerju, izroča žito v semlevanje politično okrajno oblastvo ali po njegovem nalogu tisti, ki imajo naročilo V. P. Z. Ž. in ki imajo izkaznico, in v ta namen morajo izdati političnemu okrajnemu oblastvu predpisano izjavo (okrajni mlini).

6. Ceno za žito, ki se prevzame v mletev, določi V. P. Z. Ž.

7. Mlinski izdelek se ne sme izročiti nikomur drugemu nego tistemu, ki ga je določilo oblastvo V. P. Z. Ž. Isto velja glede otrobov.

8. Mlinski izdelki se smejo oddajati le po ceni, ki jo je določil minister za notranje stvari (prodajna cena V. P. Z. Ž.) in v kateri bo vpoštjevana meljarina.

9. Ako mlin ne izpolnjuje prevzetih dolžnosti, se mu odvzame semlevanje, ne glede na kaznivost mlinarja.

Na Dunaju, meseca julija 1915. l.

Dnevne vesti.

† Župnik Josip Linasi. V soboto, 7. t. m. dopoldne, smo v prijaznih Selah pokopali zemeljske ostanke tamošnjega gospoda župnika Josipa Linasija. K pogrebu prerano umrlega gospoda je prišlo 18 duhovnih sobratov, dobri Seljani pa so bili skoraj do zadnjega navzoči. Videli smo pa tudi pogrebce iz sosednih župnij, iz Šmarjete, Apač, Borovelj, iz Roža i. t. d. Duhovni sobratje rajnega so pred hišo žalosti in ob grobu zapeli dve ginljivi žalostinki, in tudi domače pevke so na grobu zapele svojemu učitelju petja pretresljivo nagrobno. Župnik obirski, č. g. Nagel, je imel ginljivo pridigo. Ko smo zrlji ob grobu jokajoče Seljane, ki so skoraj do zadnjega došli v žalnih oblekah, se nam je milo storilo: To mora biti res dobro ljudstvo, ki je svojega dušnega pastirja tako ljubilo! Gospod župnik Linasi je bil po slovenskem delu Koroške znana oseba. Veselega značaja, poln humorja, izboren pevec-tenorist, pri vsem tem skromen, je bil povsod priljubljen, kar je dokazal tudi njegov pogreb. Posebno radi so ga imeli njegovi duhovni tovariši, ki so ga ves čas njegove boleznij marljivo obiskovali in tolažili. Rajni je umrl na vodenici, star šele 38 let. Rojen je bil 4. sušca 1877 v Bistrici v Rožu in v mašnika posvečen 14. avgusta 1905. Njegovo mater so pokopali en mesec dni prej, ko ji je sledil njen sin. Rajni je bil v boleznij večkrat previden s svetimi zakramenti in se je na smrt vzgledno pripravil. Sedaj počiva njegovo truplo na lepem solčnem kraju ob prijazni cerkvi, tam v tihem gorskem selu, ki ga ne moti vojni hrup in ga še ni okužil pogubni mehkužni duh, ki vlada po mestih in trgih in se je žal naselil tudi že po toliko naših selih. Počivaj v miru, dobri gospod Josip!

Gospod župnik Josip Kukačka iz Ukev se je v nedeljo, 8. t. m., oglasil v našem uredništvu, prihajajoč iz Gradca, kjer je bil v preiskavi in je veliko po nedolžnem pretrpel. Vse, česar so ga obdolžili njegovi nasprotniki, se je izkazalo neresnično, in vojaško sodišče ga je vsled tega zopet izpustilo. G. župnik se je takoj odpeljal na Češko.

Prošnje za oprostitev od črnovojniške službe se morajo vlagati pri političnih okrajnih oblastih, sicer jih vojaška oblast ne reši, na kar se prosilci opozarjajo.

Cesarska mala južina ob Vrbskem jezeru. 86. rojstni dan našega Najvišjega vojnega poveljnika, našega častitljivega sivolasega vladarja naj bi se tokrat praznoval dostojno, primerno razmeram. Na ta dan naj bi bili naši vrli ranjeni vojaki počeščeni s posebno malo južino, ki se jim bo nudila po hvalevrednem prizadevanju soproge deželnega predsednika gospe grofice zu Lodron na obrežju Vrbskega jezera. 400 ranjencev bo pogoščenih in sicer 200 v Steinerjevi restavraciji pri vojaškem plavališču in 200 pri gospe Prantner pri „Plattenwirtu“. Morda se dobe dobrotniki, ki bi pomagali to slavnost olepšati s tem, da prispevajo s kakim darom bodisi v denarju, bodisi v smotkah ali jedilih, da tako izpolnijo, kar vsled nezadostnih sredstev še manjka. Odkrita vojaška zahvala že vnaprej. Darove se prosi izročati pri ravnateljstvu pomožnih uradov c. kr. deželne vlade.

Pogostitev ranjenih vojakov. Gdč. Franca Piček iz Št. Ilja ob Dravi je v svoji občini priredila zbirko naturalij za naše pridne ranjene vojake. Prebivalstvo tega kraja je pokazalo svoje dobro srce, in tako je bilo mogoče, v nedeljo, 8. t. m. popoldne izdatno pogostiti na gostilniškem vrtu celovške pivovarne pri Zvonu 100 ranjencev. Dobro meso, kruh in surovo maslo, sveže pivo in dober mošt je razveselil naše bojvne, da so za nekaj ur pozabili na svojo težko usodo. Deklice iz Dravske doline so s prirediteljico gdč. Piček pogoščevala ranjence. Prireditelj je vodila akcija za pogostitve ob Vrbskem jezeru, ki jo je ustanovila soproga gospoda deželnega predsednika gospe grofice zu Lodron, ki se je vsa posvetila skrbi za ranjene vojake in je v tem oziru tiho in brez hrupa že veliko, veliko dobrega storila. K imenovani pogostitvi so bili povabljeni zlasti tisti, ki se vsled hudih ran ne morejo udeleževati rednih malih južen ob Vrbskem jezeru. Pri tej priložnosti si usojamo opomniti, da bi se v take in enake namene lahko več storilo, če bi se pri nas po stari navadi ne pritegovalo k takim akcijam le gotove ljudi.

Šmarjeta pri Telenbergu. (Žalostna vest z bojišča.) Havzarjev Juri iz Želinj je pisal z ruskega bojišča: „Dne 13. julija je padlo veliko naših tovarišev, med njimi tudi Škofič Janez. Dobil je strel v glavo, ki pa ga gotovo ni veliko čutil, ker je padel takoj mrtev na tla.“ Ta mladenič, Janez Škofič, priden in zanesljiv hlapec, je bil ud želinjskega izobraževalnega društva. Domačemu g. župniku je večkrat pisal z bojišča. Zadnja njegova dopisnica od 25. junija se glasi: Dragi gospod! Jaz Vam pišem par besedi in Vas

lepo pozdravljam v mojem pisanju. Vam tudi naznanim, da sem še z božjo voljo koj zdrav. Ali čudno težko mi je, ko se spominjam na moj mili kraj. Taki lepi poletni časi so zdaj prišli in cerkvena žegnanja, in jaz pa ne morem priti v cerkev. Kako veselo je bilo ob nedeljah zjutraj, ker sem slišal zvon, ki me je vabil v cerkev in tukaj pa ne slišim nobenega zvona, kakor pa strel. Se ne smem spominjati nazaj. In zdaj imamo upanje, da bo v kratkem konec, ker smo že nagnali Rusa nazaj, da imamo koj 50 do 60 kilometrov do meje. Iz mojega srca Vas in mežnarja Jamnika lepo pozdravim. Srečno, z Bogom! V kratkem na veselo svidenje! Vaš Janez. — In zdaj tako žalostno poročilo! Tako nam padajo!

Šmarjeta pri Velikovecu. K zadnjemu dopisu se pristavlja, da Anton Maher p. d. Grahornov ni še mrtev, kakor je bilo prvotno sporočilo, ampak le ujet. Ravnotako je bil ujet tudi meseca junija Mihael Wutti, Hornarjev majer.

Duh naših vojakov. (Navdušenje, s katerim gredo v vojsko in dobra volja na fronti.) Župniku v Šmarjeti pri Velikovecu piše vojak: Pristrčno pozdravljam Vas v začetku pisanja in naznanjam, da sem že drugič prisegel, da moram dati cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je božjega. Pa ne morem Vam popisati, s kakšnim veseljem sem zdaj pripravljen iti na vojno polje. Veste, kaj me je navdalo tako veselega in voljnega? Angeljska miza. Glejte, zdaj sem pri krščanskem bataljonu, celi bataljon je moral opraviti spoved in sv. obhajilo, Nemci, Slovenci, tudi nekaj Lahov je opravilo. Za vse jezike so preskrbeli duhovnike. Tako smo zdaj pripravljeni in čakamo na telegram, da pojdemo naprej. Srčne pozdrave! Vaš Fridej. — In zopet drugi z laške fronte: Pristrčno jih pozdravim, gospod župnik, z visoke planine in želim jih pri najboljšem zdravju z mojim pismom dobiti, kakor sem tudi jaz, hvala Bogu. Sovražnika imamo na drugi planini, ravno toliko visoki, pred seboj. S puškami nam ne stori hudega, ker je med planinami širok graben, imamo zračne linije približno 2000 m daljave. Pred artilerijo pa je nevarno. Si lahko vsak predstavlja, ko udari krogla v peči, kako se skalovje razleti, ker so planine gole, kjer smo mi. Vremena nimamo prav lepega. Trikrat smo imeli toče, kakor bi padal sneg. Vode ni druge kakor snežena. Snega imamo po grabnih čez 1 m. Sneg topimo v vodo. Enkrat pa je padlo toliko toče, da smo dva dni kuhali pri toči, ker moramo po snegu tudi 1 uro daleč hoditi, točo smo imeli pa pri rokah. Mislim, zima bo tukaj vojsko skončala. Maks. — Ta dva vojaka, Parnužev Maks in Riplnov Fridej sta na Velikonoč pred vstajenjem prejela presveto Rešnje Telo v farni cerkvi — bila sta par ur na dopustu — nato bila v Karpatih in Galiciji, in sedaj se eden bje že z Lah, eden pa pojde nad nje. To so naši vrli slovenski vojaki.

Iz Oberlienza smo prejeli dopisnico z dne 5. t. m.: Cin-cin cinarata bum-bum-bum. Tako so se glasili mogočni zvoki polkovne godbe vrlih Bošnjakov, ki so nas dne . . . ob priliki našega odhoda na bojišče spremljali skoz mesto Gradec. Gospod . . . Hočevar Jožef nas je vodil na bojne trate proti zavrtnim Lahonom. Graško ljudstvo nam je delalo špalir in nas navdušeno pozdravljalo. Gospe in gospodične so iz oken metale na nas šopke in delile na vse kraje cigarete i. t. d. Ob taki priložnosti se čutijo posebni občutki navdušenja, ki jih more občutiti le od pete do glave oboroženi bojevniki. S tirolskih planin sedaj pozdravlja vse „Mirove“ čitatelje in znance Fr. Reichmann iz Lipe.

Bivši „Štajerčev“ urednik — ropar. Mariborska „Straža“ priobčuje: V torek, dne 3. avgusta, je bivši urednik ptujskega „Štajerca“, Anton Peitler, v Kamniški grabi blizu Sv. Križa nad Mariborom roparsko napadel posestnika in gostilničarja Petra Lavko iz Št. Janža pri Slovenjgradcu. Peitler je ponovno pisal Lavku, ki se je pečal z lesotrštvom, češ, da ve pri Sv. Križu za večjo množino lubja. Izpočetka ni Lavko hotel Peitlerju niti odgovoriti na njegove ponudbe. Nato se je Peitler peljal na Lavkov dom, kjer je Lavku tako dolgo prigovarjal, da ga je zvalil v Maribor, kamor sta došla v noči od ponedeljka na torek. Peitler je imel načrt za napad že gotovo izdelan, ker ni hotel iti v isto gostilno prenočit kot Lavko. Bal se je namreč, da se ne bi pozneje lahko dokazalo, da je bil z Lavkom skupaj. Drugo jutro sta Lavko in Peitler šla po Kamniški grabi proti Sv. Križu. Nekako opoldne, ko sta se bližala Sv. Križu, je Peitler nekoliko zaostal za Lavkom in je na nič hudega slutitečega moža od zadaj oddal strel v glavo. Lavko, ki je bil močno zadet v desno stran glave, je padel na tla. Peitler je priskočil, da bi Lavku

oropal denar, ki ga je imel okoli 2400 K. Toda Lavko je imel še toliko moči, da se je vzdignil in v obrambo zgrabil za kamen. Tega pa se je Peitler, ki je majhne, slabotne in švedraste postave, tako ustrašil, da jo je urnih korakov odkuril. Lavko, ki mu je krogla obtičala v glavi, je bil po napadu tako zmeden, da je prišel v Kamnico, ne da bi bil tamošnji orožniški postaji naznanil celega dogodka. Šele po 6. uri zvečer, ko je došel v Maribor, je celo reč naznanil. Lavka so prepeljali v bolnišnico, kjer je bil še vedno tako zmeden, da se ni mogel spomniti storilčevega imena. Ko je povedal, da mu je napadalec pisal v Št. Janž, se je nek orožnik peljal na Lavkov dom, kjer se je iz pismem spoznalo, da se napadalec piše Anton Peitler. V sredo, dne 4. avgusta so preiskali Peitlerjevo stanovanje v Gersdorfu pri Selnici ob Dravi, a o tičku ni bilo več ne duha ne sluha. Peitler je gotovo slutil, da se ga bo izsledilo in zasledovalo, ker je zapustil v stanovanju več zaprtih pisem ter je izginil. Orožništvo napadalca skrbno zasleduje in išče. Anton Peitler je rojen v Št. Lovrencu nad Mariborom, študiral je nekaj let na gimnaziji, pa je kmalu obtičal, ker se je zgodaj izpridil. Zapravil je kmalu svojo dedščino ter se je klatil okoli, živeč od beračenja in pisarjenja. Peitler je bil že dvakrat urednik ptujskega „Štajerca“.

Avstrijsko mornariško društvo je izdalo oklic za nabiranje prostovoljnih prispevkov za zgradbo novega podmorskega čolna. V ta namen izda lepo izvršen znak podmorskega čolna, ki se prodaja po 2 K. Patriotje, kupujte ta znak!

Vožnja ranjencev po Vrbskem jezeru. So-proga našega gospoda deželnega predsednika grofica Marija zu Lodron je v ponedeljek, dne 9. t. m., povabila 230 ranjenih vojakov iz celovških bolnišnic na vožnjo po jezeru, ki se je izvršila ob najlepšem vremenu. Po posredovanju celovškega gospoda župana, dr. viteza pl. Metniza, je bil dan za to na razpolago parnik „Helios“. Gospa grofica zu Lodron, ljubeznivo podpirana od grofice Ane Giovanelli, baronice Herte pl. Helledorf, baronice Kulmer, gospe pl. Vest, gospe pl. Gröller in gospe Ade pl. Gröller, poveljnika etapnega postajnega poveljstva polkovnika Mazurano in župana g. viteza pl. Metniz, je med vožnjo skrbela za obilno pogostitev s pivom in dobro malo južino, smotkami in cigaretami. Tudi razglednici ranjeni niso pogršali, na katerih so od lepe vožnje pošiljali svojim dragim pozdrave. Na poveljniškem mostu so vojaki pevci s citrami in kitaro z veselimi pesmimi in godbo zabavali goste, vrli ogrski vojaki so pa peli svoje domače pesmi. Peljali so se okoli jezera, povsod z mahanjem robcev pristrčno pozdravljeni. V Vrbi so za pol ure pristali in so bili tam od letoviščarjev pristrčno sprejeti, in ravno tako pristrčen je bil odhod. Proti 7. uri zvečer je došel parnik zopet nazaj k vojaškemu plavalšču. Tam se je g. četovodja Krebs v jedernatem govoru zahvalil g. deželni predsednici in drugim udeležencem. S trikratnim živio na pogostiteljico in s pevanjem obeh cesarskih himen se je vožnja nato zaključila. Fotograf Egger je o vožnji napravil par lepih slik. Veselih obrazov so se vračali nato vojaki z električno železnico v mesto. Ko so izstopili, so pred dvorcem deželne vlade napravili gospodu deželnemu predsedniku in njegovim domačim podoknico, za katero se je gospod deželni predsednik pristrčno zahvalil. Vsi, ki so na kakršenkoli način pripomogli, da se je mogla krasna vožnja izvršiti, so si lahko svesti, da jih bodo vojaki ohranili v hvaležnem spominu in se bodo radi spominjali veselih ur, ki so jih preživeli po koroški gostoljubnosti.

Steckenpferd- Milijonmlečnato milo

slej ko prej neutrpno za racionalno oskrbo polti in lepote. Vsakdanja priznalna pisma. Po 1 K se dobiva povsod.

Kako se Celovec preskrbuje z živili.

Zanimiva debata iz seje občinskega sveta dne 3. avgusta 1915.

V seji občinskega sveta 3. avg. je počilo in se je javno slišala kritika, ki je bila resnični odmev celovškega prebivalstva.

Občinski svetnik Wilfan je v dotični seji poročal, da se je narodnogospodarski odsek v zadnji seji pečal s tržnimi razmerami. Znano je, da predprodaja posepešuje draženje živil, in zato se župan naproša, da posreduje pri vladi, naj ista vendar potrdi že pred meseci predloženi tržni red. Nadalje naj bi tržnega komisarja podpiral odbor, ki se naj izvoli in obstoji iz treh meščanov.

Poleg mesa so se podražila tudi jajca. Da temu odpomore, je narodnogospodarski odsek pooblastil župana, da nakupi večjo množino jajc. Konečno se je mestnemu magistratu naročilo, da na trgu na tablah razglasi cene živil, ki so na prodaj, da bo občinstvo poučeno o prodajnih cenah. Konečno se je naročilo še 20 vagonov lipniškega premoga in 5 vagonov lesa. Da bi bilo mogoče dobiti cenejšega mesa, bo odbor poizkusil z uvozom danskega zmrzlega mesa, ki bo stal kilogram po 3 K 30 vin.

Temu poročilu je sledila ostra kritika občinskega svetnika Mayra, ki je izvajal:

Naloga narodnogospodarskega odseka je, da stavi občinskemu svetu celovškega mesta primerne predloge, da postane gospodarsko življenje v Celovcu cenejše. V sedanjem, zelo resnem času je bil občinski svet pred vsem dolžen, skrbeti za oskrbo z živili in potrebno urediti zoper tolikrat čisto neopravičeno draginjo in prebivalstvo ščititi pred pravih oduštvom. Občina je menila, da bo prebivalstvu precej koristila z nakupom žita, riža, repice (krompirja), jedilne masti in masla, vsaj toliko, da bodo ljudje za svoj denar dobili vsaj nepokvarjena živila. Gospod župan je v narodnogospodarskem odseku poročal, da hoče napraviti posebno prodajališče za mesto.

Pri vsej izvedbi v to poklicani narodnogospodarski odsek pravzaprav nima skoro nobenega deleža. Člani odseka morajo priznati, o finančnem pomenu tega mestnega podjetja niso dobili nobenega poročila, ampak da se je tupatam nekoliko poročalo o zalogah in dogodkih, ne pa na način, da bi se bila o celem gospodarstvu z živili dobila pregledna slika. Odsek kakor občinski svet sta bila pač mnenja, da naj bi se o vseh dogodkih natančno posvetovalo v odseku in da naj bi zadeve o preskrbovanju z živili razen malenkosti ne izvrševal edinole gospod župan v družbi z gospodom Fuchsom in drugimi trgovci, kakor se to v resnici dogaja.

Če si predložimo vprašanje, ali je občina oskrbovala prebivalstvo z živili v zadovoljnost, je treba odgovoriti z „ne“. Oddaja moke ni bila v redu. Kruh je bil tako slab, da je mnogo ljudi zbolelo. Riž je bil za časa nakupa čisto predrago kupljen, ker je občina plačala tedaj za najslabšo vrsto toliko, kakor bi bila za isti znesek dobila že najfinejši riž. Repico so kupovali izprva po 8:3 vin. za kilogram franko Celovec. Pozneje je kupna cena poskočila menda na dvojno in danes so postali celi vagoni krompirja nerabni, ker je segnil. Škoda, ki je nastala vsled površnega spravljanja in ker se ni pravočasno izbiralo in ker se je nakupovalo v velikih masah že v poznem času, je zelo velika. Cela klet skorodane pokvarjenega krompirja je bila prodana gospodu Košiču za pavšalni znesek le 2000 K. Pri tem izjavlja gospod Košič, da je imel s to kupčijo precej škode, ker je moral skoro ves krompir vreči v vodo. Kot član narodnogospodarskega odseka sem svoječasno načelnika tega odseka, gosp. obč. svetnika Keuschniga, prosil, da napravi natančno poročilo o nakupovanju in prodaji živil. To se je tako zgodilo, da je načelnik izjavil, da sam ni o vsem poučen.

Med tem časom je prevzel vodstvo narodnogospodarskega odseka g. obč. svetnik Wilfan in pri nekem pogovoru mi je rekel, da pač ve nekaj o zalogah, o celotnem gospodarstvu pa da ne more ničesar povedati. V javni seji je občinski svetnik g. stavbni svetnik Kubik ponovno prosil za pojasnilo, pa zaman.

Pri seji narodnogospodarskega odseka 9. junija smo se zopet pogovarjali o živilih in mi je na mojo prošnjo za natančen opis celotnega prometa z živili odgovoril župan z nevljudnimi besedami: „Reden s' nit so dumm daher“ (ne blebetajte tako neumno) in s tem je bila zadeva končana.

Več kot pol milijona kron kapitala je bilo pri bankah najetega za oskrbo z živili, ne da bi bili kdaj občinski svet in upravni odsek povprašani, če privolijo; zato sem v seji 24. julija vnovič prosil načelnika narodnogospodarskega odseka za pojasnilo o gospodarstvu. Povedalo se mi je pač, da so pač znane številke zaloge in vsota dohodkov, naloženih pri „Wiener Bankverein“, natančneje pojasnilo pa ni mogoče, ker so knjige poslale v šrambo v Gradec, gospod Fuchs pa da ni ničesar drugega sporočil. Nato sem zapustil sejo z izjavo, da ne bom več prisostvoval kaki seji tega odseka, dokler ne bo preglednega računa, kakor na Dunaju, Brnu, Gradcu i. t. d.

Mestni urad za živila vodi gosp. Fuchs. Prideljenih mu je lepo število oseb, tako en poslovodja in več drugih. Gosp. Fuchs nikdar ni bil nastavljen od občinskega sveta, in občinskemu svetu se o njegovem delovanju za mesto niti ne sanja. G. Fuchs dobi baje za prepustitev svoje pisarne in za trud 1000 K na mesec, poslovodja

300 do 400 K na mesec. Natančno pojasnilo o razmerju g. Fuchsa do občine je nujno potrebno.

G. župan dr. pl. Metnitz je odgovoril, da ga je obč. svetnik Mayr že kar prvi dan začel napadati. Župani drugih mest niso prav nič storili, on pa da se je trudil in da je res toliko živil, da ima prebivalstvo živež in nam ni treba predrago plačevati. Računa pa ne more položiti, ker je bilo od knjigovodstva poklicanih 15 gospodov. Zaradi večnega zbadanja, pravi župan, v bodoče ne bo delaven. (Potem pa svojo čast naj kar odloži! Op. ured.)

10 vagonov sirka in 10 vagonov rži, ki so jih že plačali, sploh niso prejeli. Ogrska vlada jih ni pustila izvoziti. Da so bile pri krušni peki pogreški, prizna. Na splošno pa da celovski kruh ni bil slab, vsaj užiten je bil, in od včeraj naprej ne bo več pomešan s koruzno moko, ampak bo pridjana pšenična moka. Misli sem, da bomo že sedaj dobili svežo moko, pa moramo z zalogami shajati še do konca septembra, ker dobimo čisto moko šele 1. oktobra. Vse zabavljanje in ropotanje nič ne pomaga. Prebivalstvo naj ne meni, da bodo nastopili boljše čase. Pomisliti morate, da je sirk od l. 1914 že porabljen, pa tudi druge zaloge. Sedaj potrebujemo vsak dan 1000 kilogramov pšenične in 2000 kilogramov krušne moke. To pomeni nasproti prejšnji porabi nazadovanje. S krušnimi kartami bomo morali še veliko natančneje postopati kakor dosedaj.

Tudi sladkorja smo dobili, pa nimam namena, dajati ga sedaj. Sirka je še 29.800 kilogramov in bomo še dolgo z njim shajali.

G. Fuchs, pravi župan, da ne dobiva zneska, kakor je omenjal Mayr. Neresnično je, kar se govori po mestu, da govornik deli z g. Fuchsom dobiček in da je občina na stotine meterskih stotov moke morala zmetati v Gline, ker je bila pokvarjena. Niti ena kila se ni vrgla v stran, pač pa so morali vreči moko v vodo v Solnogradu, o katerega slavni oskrbi se vedno govori. Ob priložnosti pa še bo dokazal, da je mesto Celovec nakupovalo bolj po ceni kakor druga mesta.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Kristusovo življenje in smrt v premišljevanjih in molitvah.

Poleg Gašparja Erharda za Slovence priredil
Štefan Kociančič.

Dva dela, druga izdaja.

Cena: Mehko vez. K 6.—, za družnike K 4.40, po pošti franko K 1.— več. —
V dva dela trdo vez. z usnjatim hrptom K 9.20, za družnike K 6.80, po pošti franko K 1.— več.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Življenje svetnikov in svetnic božjih.

Spisala dr. J. Rogač in M. Torkar.

Cena: Mehko vezana K 8.—, za družnike K 6.—, po pošti franko K 1.— več. — V dva dela trdo vezana z usnjatim hrptom K 12.—, za družnike K 8.80, po pošti franko K 1.— več.

Tržne cene v Celovcu

5. avgusta 1915 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg				80 litrov (biren)				
	od		do		K		v		
	K	v	K	v	K	v	K	v	
Pšenica									
Rž									
Ječmen									
Oves									
Turščica									
Proso									
Pšeno									
Ajda									
Leča									
Fizola rdeča									
Repica (krompir)									
Deteljno seme									
Seno, sladko	8	—	8	50					
„ kislo	5	40	6	—					
Slama									
Zelnate glave po 100 kosov									
Repa, ena vreča									
Mleko, 1 liter	—	30	—	—					
Smetana, 1 „	—	90	1	20					
Maslo (goveje) 1 kg	3	40	3	80					
Surovo maslo (putar) 1 „	3	80	4	—					
Slanina (špeh), povoj. 1 „	3	60	5	—					
„ „ surova 1 „	3	40	4	80					
Svinjska mast 1 „	3	60	5	20					
Jajca, 1 par	—	22	—	—					
Piščeta, 1 „	3	80	4	80					
Race	—	—	—	—					
Kopuni, 1 par	—	—	—	—					
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	50	—	—					
30 „ „ mehka, 1 „	3	20	—	—					
Ž i v i n a	Počrez	100 kilogramov				Prignalo	Prodalo		
	od do	od do	od do	od do					
	v kronah								
Konji									
Biki									
Voli, pitani									
„ za vožnjo									
Junci									
Krave	680	1540	240	248	44	32			
Telice	480	520	—	—	3	2			
Svinje, pitane									
Praseta, plemena	32	300	—	—	150	130			
Oves									

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Služba

organista in cerkovnika v Hodišah
se odda. Dohodkov čez 700 K in gospodarstvo
za 2—3 goveje živine. Nastop 6. novembra 1915.
Oglasila na župni urad Hodiše.

Zahvala.

Povodom težke in bridke izgube, ki nas je zadela z nenadno smrtjo na južnem bojišču padlega, našega iskreno ljubjenega, nepozabnega soproga, preskrbnega, očeta, brata in strica

Friderika Koban

p. d. Petek v Kozju, občina Radiše,

izrekamo vsem sorodnikom in slavnemu občinstvu za nam izkazano tolažilno in ljubezni polno sočutje, za veliko udeležbo pri mrtvaškem opravilu, zlasti gosp. župniku za njih tolažilni nagovor, najglobokejšo, toplo zahvalo.

Kozje, dne 7. avgusta 1915.

Žalnoči:

Ana Koban, žena.
Terezija, Ana, Apolonija Koban, hčerke.

Andrej Koban, brat.
Katarina Wastl, roj. Koban, sestra.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.
Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškate hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 4.50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porcijo zastoj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grolch,
Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

500 kron!

Vam plačam, če Vaših kurjih oces, bradavic, trde kože ne odstrani Ria balzam v 3 dneh brez bolečin s korenino vred. Cena lončku z zajamčujočim pismom K 1.—, 3 lončki K 2.50. Kemy, Kaschau (Kassa), I., poštni predal 12/8, Ogrsko.

Podpirajte sirote in vdove vojakov!

Paramente, cerkvene zastave, društvene zastave, baldahine in vse cerkvene reči priporoča po najnižjih izjemnih cenah

Jožef Neškudla

— specialni zavod za cerkveno umetnost —

Novi Kraljevi Gradec, Češko.

Stari paramenti se poceni popravljajo. Pošiljajte na izbiro brezplačne! Priporočam kot posebno dobro popolne črne ornate. Za vsi šlovekoljubno podporo ubogih zapuščenih izrekam svoj odkritosrčni „Bog plačaj!“

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opremi, **dobro blago in poceni.**
Plašči za cerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in stole zelo ceno.
Šmizete v različnih oblikah od 1 K naprej. **Komplet z ovratnim trakom** od K 2.— do K 2.80, kakršen je izdelek.
Bireti v vsakršni obsežnosti po K 3.80, K 4.—, K 4.80.
Rožaste svetilke za večno luč za patentovani stenj.
Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da boste stalen odjemalec
oddelka za paramente, knjigarne in trgovine Jožefovega društva v Celovcu.

Pridobivajte „Miru“ novih naročnikov!